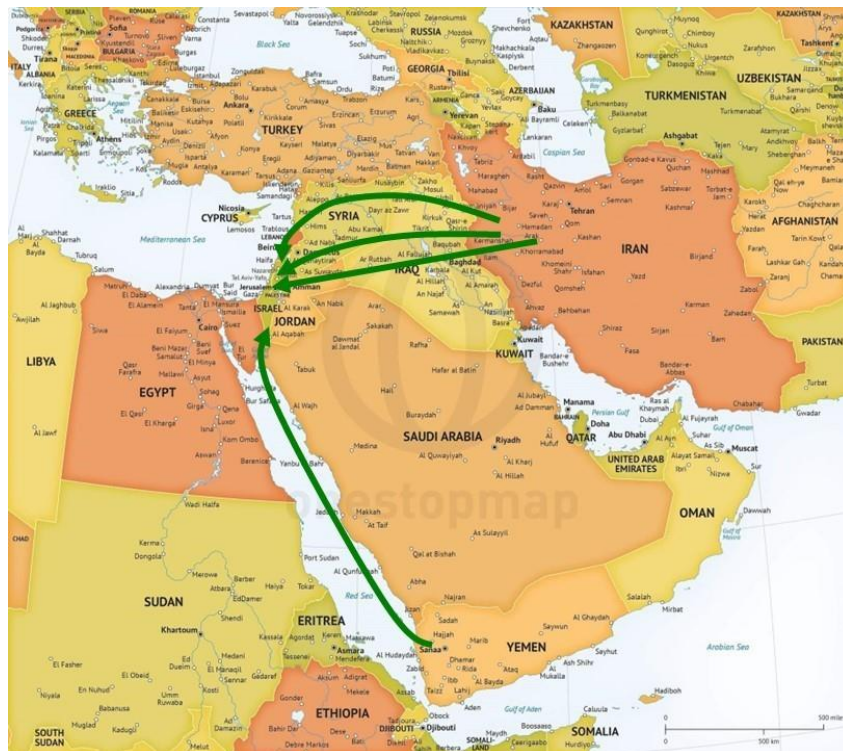

Ofensiva teroristă din Gaza - 9 martie - 14 aprilie 2024

Partea a XV -a

Autor: Dr. Eado Hecht

Translator și redactor: Victoria Sara Dazin

Ofensiva teroristă din Gaza - 9 martie - 14 aprilie 2024

CE S-A ÎNTÂMPLAT?

Israel – Iran:

În ultimele șase săptămâni, a avut loc o escaladare a atacurilor aeriene israeliene împotriva iranienilor, Hezbollahului și a altor locații ale miliției pro-iraniene din Siria. Cea mai puternică lovitură, pe 1 aprilie, a ucis comandantul, adjunctul comandantului și mai mulți membri ai personalului forței Gărzii Revoluționare Iraniene care coordonau acțiunile tuturor forțelor aliate și proxy iraniene care operează împotriva Israelului.

Ofițeri iranieni de cel mai înalt rang au fost țintele atacului de la 1 aprilie 2024 (de la asasinarea în 2020 de către SUA a lui Qassem Soleimani, care era șeful organizației iraniene al-Quds și responsabil pentru toate operațiunile iraniene în afara Iranului care vizează SUA, Israelul și pro-state arabe occidentale). Ofițerii iranieni s-au reunit într-o clădire adiacentă ambasadei Iranului din Damasc. Iranienii susțin că acea clădire era de fapt un consulat.

În noaptea de 13-14 aprilie, după două săptămâni de amenințări, iranienii au ripostat cu primul lor atac direct de pe teritoriul iranian în Israel. Operația se numește „Adevărata Promisiune”. Potrivit oficialilor israelieni, Iranul a lansat un atac care conținea 185 de drone explosive- „drone-sinucigse”, 36 de rachete de croazieră și cel puțin 110 de rachete balistice. Pe lângă acțiunea directă iraniană, diferiții lor aliați și împuterniciți – houthii din Yemen, forțele irakiene Hezbollah în Irak și Siria și Hezbollah libanez – au lansat și ei spre Israel.

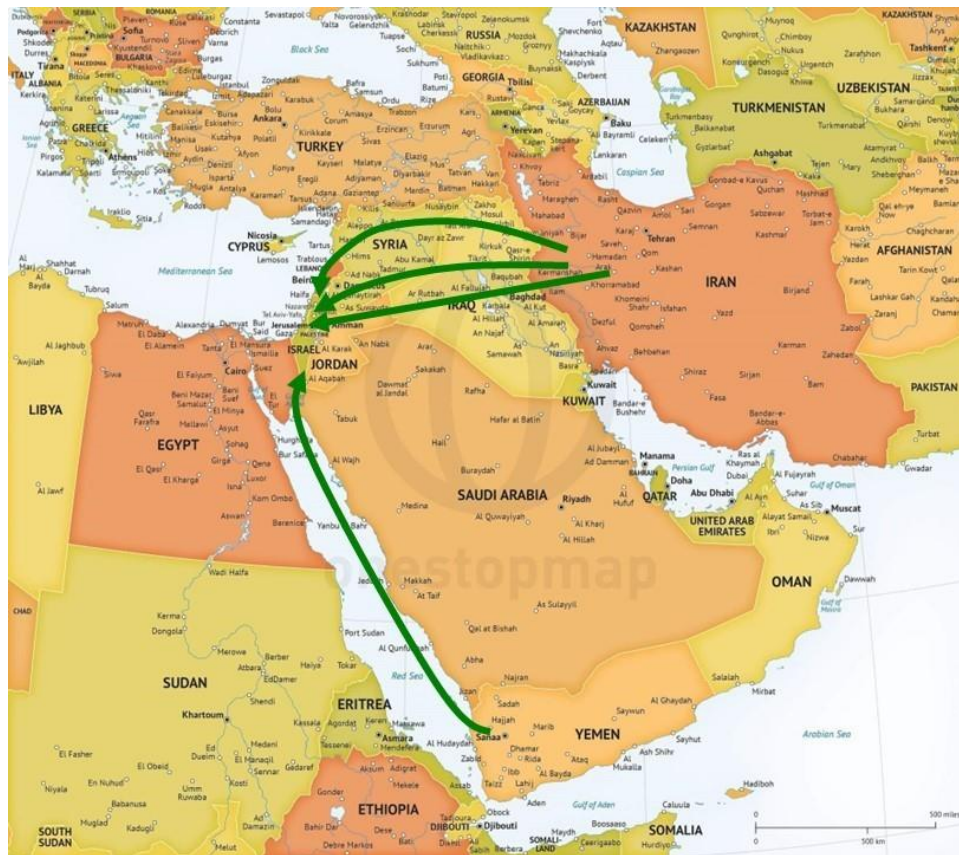
Atacul părea să implice patru valuri de lansări, secvența valurilor, care seamănă foarte mult cu tactica folosită de Rusia în atacurile sale asupra Ucrainei, a fost menită să:

În primul rând, să livreze diferitele arme, astfel încât sosirea lor la țintele lor să fie simultană, fie cu intervale scurte între ele. Fiecare armă zboară cu o viteză diferită (dronelile sunt cele mai lente și rachetele balistice cele mai rapide). Este posibil să fi fost zburat pe rute diferite pentru a obține un timp de sosire aproape concomitent.

În al doilea rând, să inunde apărarea antirachetă/rachetă a Israelului; obligați-l să-și consume depozitele de rachete interceptoare gata de lansare pentru a combate primele drone mai puțin puternice (40-50 de kilograme de exploziv fiecare) chiar înainte de sosirea rachetelor mai grele care transportă explozivi utili (în funcție de model, acestea variază de la câteva sute la 1.200 de kilograme fiecare); și să priveze Israelul de suficient timp pentru a reîncărca bateriile interceptoare înainte ca acestea din urmă să sosească.

Pentru a ajunge în Israel din Iran, dronele și rachetele au zburat deasupra Irakului, unele traversând apoi Siria, iar altele prin Iordania. O altă rută posibilă a fost peste Arabia Saudită, apoi peste sudul Iordaniei sau nord-estul Egiptului, dar până în prezent nu au existat rapoarte care să sugereze că iranienii au folosit această rută.

Rute de zbor probabile

Apărarea israeliană conține cinci straturi:

Cel mai cunoscut este sistemul Iron Dome, care este optimizat pentru a intercepta rachete care zboară joas și anumite tipuri de drone. O nouă variantă numită Sea Dome, care este montată pe o navă, a fost folosită pentru prima dată în urmă cu câteva zile pentru apărarea împotriva dronelor sau rachetelor lansate din Yemen către portul israelian din Eilat. Au participat din nou în timpul atacului din 13-14 aprilie.

Sistemul Magic Wand, care funcționează împotriva rachetelor și rachetelor de altitudine medie. Acest sistem a devenit operațional pentru prima dată în urmă cu câțiva ani.

Sistemul Arrow, care funcționează împotriva rachetelor de mare altitudine. Acesta este cel mai vechi dintre sistemele Israelului.

O nouă variantă a sistemului Arrow care funcționează împotriva rachetelor exo-atmosferice.

Pentru a combate dronele, Israelul folosește avioane de luptă și elicoptere de atac. Dronelile sunt în esență avioane mici fără pilot, așa că doborârea lor cu

alte avioane este un proces destul de asemănător cu luptele aeriene obișnuite. Acestea fiind spuse, dronele sunt mai mici și, prin urmare, mai greu de detectat. Ele sunt, de asemenea, mai lente, ceea ce necesită răspunsuri mai rapide din partea piloților care trebuie să evite să-i depășească înainte de a-i doborî. (Pentru a rămâne în aer, aeronavele trebuie să mențină o viteză minimă, iar avioanele de luptă au o viteză minimă mai mare decât dronele. Acest lucru este mai ușor pentru elicoptere, dar pentru că nu radar trebuie să efectueze detectarea vizuală, ceea ce este aproape imposibil pe timp de noapte .) Pe de altă parte, modelele actuale nu pot efectua manevre evazive pentru a îndepărta ținta aeronavei atacatoare.

În timpul atacului din 13-14 aprilie, un al șaselea strat de apărare a fost creat de alte state care susțin Israelul. Forțele aeriene americane și britanice au participat la apărarea Israelului prin interceptarea dronelor în spațiul aerian irakian și în estul Siriei. „Capacitățile” franceze au participat și ele la apărarea Israelului, iar purtătorul de cuvânt al IDF a spus că au participat și alte țări nespecificate.

Unele dintre lansările Houthi s-ar putea să fi fost interceptate de nave de război americane și britanice în Marea Roșie care trăgeau cu rachete interceptoare antirachetă, ceea ce au făcut în ultimele luni. Apărarea antiaeriană iordaniană a raportat, de asemenea, că a interceptat un număr de drone și/sau rachete, iar Iordania ar fi permis aeronavelor israeliene să intre în spațiul său aerian pentru a efectua interceptări. Este posibil ca unele dintre rachetele interceptoare israeliene cu rază mai lungă de acțiune să fi survolat și Iordania. Avioanele israeliene au pătruns și în sudul Siriei pentru a intercepta dronele care soseau înainte ca acestea să ajungă pe teritoriul israelian.

Etapa finală a apărării Israelului au fost sistemele sale antirachete/rachete. Aparent, marea majoritate a dronelor și rachetelor care zburau spre și în Israel au fost doborâte. Doar câteva au aterizat pe teritoriul israelian – în interiorul unei baze aeriene din sudul Israelului. Iranienii susțin că baza forțelor aeriene a fost cea din care a decolat aeronava israeliană care i-a atacat pe comandanții lor la Damasc.

O fată beduină israeliană de zece ani care trăia în sudul Israelului a fost grav rănită când fragmente i-au lovit capul (nu este încă clar dacă erau fragmente de la o interceptare reușită sau o explozie de dronă sau rachetă la sol). Există, de asemenea, un raport din Iordania conform căruia trei civili au fost uciși și alți câțiva răniți de fragmente de la drone sau rachete distruse care au căzut la pământ. Alte interceptări au avut loc în nordul Libanului, fără victime.

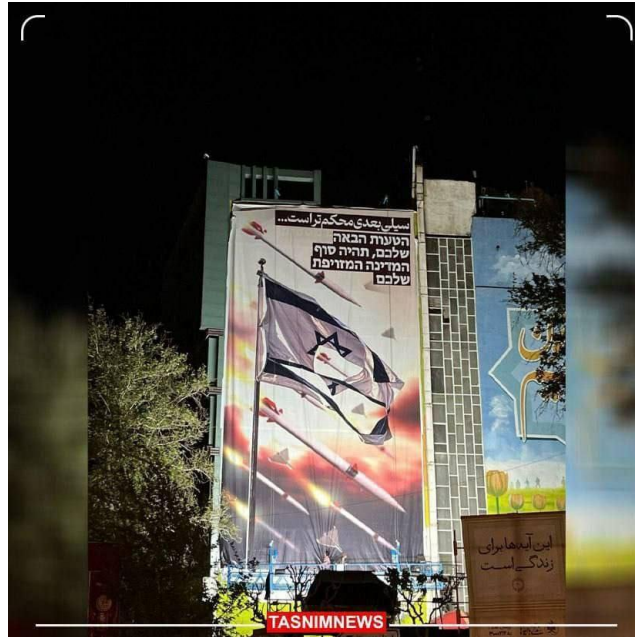
Potrivit fotografiilor postate pe rețelele de socializare din Irak, cel puțin o rachetă iraniană a căzut în capitala irakiană, Bagdad, și altele din nordul Irakului.

Se pare că administrația Biden presează Israelul să NU răspundă la atacul iranian.

În Israel, dezbateră actuală este dacă să răspundă în raport cu dimensiunea atacului iranian sau, având în vedere eșecul său general, doar în raport cu daunele sale minime.

În Iran, conducerea raportează un succes uriaș. Susține că atacul și-a atins scopul și spune că Iranul va renunța acum dacă Israelul nu va riposta.

Panou publicitar în Piața Palestinei din Teheran: un mesaj către Israel, legenda în ebraică – „ Următoarea greșală va fi sfârșitul țării tale false ”

Uitat din cauza atacului cu rachete este incidentul deturnării de către armata iraniană a unei nave containere, deoarece aparține unei companii deținute parțial de un israelian. Acesta nu este primul astfel de atac – în ultimii câțiva ani, navele care transportă petrol au fost vizate pentru deturnări sau atacuri cu drone explozive de către iranieni – dar se pare că este primul atac iranian asupra unei nave care transportă containere, și nu petrol.

Negocierile Israel – Hamas:

Negocierile dintre Israel și Hamas sunt blocate de peste o lună. Hamas continuă să ceară încetarea totală a operațiunilor militare ale Israelului și retragerea tuturor forțelor israeliene din Gaza în schimbul ostaticilor. Cu alte cuvinte, cere capacitatea de a-și reabilita controlul asupra Gaza, astfel încât să poată continua să atace Israelul. Guvernul israelian a refuzat până acum să accepte acești termeni. Este dispusă să facă schimb de câțiva teroriști palestinieni înțemnițați și acceptă doar o încetare temporară a focului. Problema dacă să accepte sau nu termenii Hamas a provocat fricțiuni în interiorul Israelului, unele grupuri cerând guvernului să adere la ei. Potrivit sondajelor, majoritatea israelienilor susțin în continuare poziția guvernului.

Cel mai recent refuz al Hamas de a accepta mai puțin decât cererea sa inițială a fost primit la 13 aprilie, cu câteva ore înainte de atacul iranian. Se poate

presupune cu siguranță că liderii Hamas speră că confruntarea Israel-Iran va escalada și îi va salva, forțând Israelul să-și redirecționeze cea mai mare parte a armatei din Gaza către noi fronturi din Liban, Siria și Iran. Ei au cerut Iranului să ordone o ofensivă generală împotriva Israelului din 7 octombrie 2023. Iranienii au refuzat în mod constant, fiind de acord doar cu ofensiva de intensitate scăzută din ultimele șase luni.

Gaza:

Luptele în interiorul Gazei continuă cu război de gherilă de intensitate scăzută. Hamas și alte grupuri efectuează raiduri sau ambuscade la scară mică împotriva unităților israeliene. Israelul și-a retras aproape toate forțele din Fâșia Gaza, inclusiv pe cele din zona Khan Yunis. În prezent, singura prezență israeliană permanentă este de-a lungul unei linii care separă nordul Fâșiei Gaza și orașul Gaza de restul Fâșiei Gaza. În loc să stabilească o prezență permanentă, forțele israeliene au lansat o serie de raiduri mari în zonele pe care le eliberaseră anterior. Cea mai importantă și de succes dintre acestea a fost efectuată la Spitalul Shifa din orașul Gaza.

Acționând pe baza informațiilor că un grup de teroriști s-au întors la Spitalul Shifa pentru a-și folosi facilitățile, o forță israeliană s-a întors la locație și l-a înconjurat. În incinta spitalului se aflau aproximativ 6.500 de civili și cel puțin 600 de teroriști Hamas și Jihad Islamic Palestinian, inclusiv câțiva oficiali de rang înalt din organele politice, administrative și militare ale acestor organizații. Pentru a facilita operațiunea, IDF a deschis o rută de ieșire pentru civili, care includea un pasaj de filtrare care a permis detectarea teroriștilor în timp ce încercau să o folosească pentru a scăpa. De-a lungul traseului, care ducea spre sud din orașul Gaza, de-a lungul coastei, IDF a plasat provizii de hrană și apă într-o serie de locații pe care civilii le-au luat în trecere. Deosebit de importantă, având în vedere vremea caldă (peste medie pentru această perioadă a anului), a fost apa.

Forțele israeliene care operau în spital au eliberat câteva clădiri (echipele forțelor speciale au inspectat clădirile cameră cu cameră) și apoi au adus echipament medical (respiratoare, echipamente chirurgicale etc.) și rechizite, precum și medici și personal medical israelian. Apoi au ajutat personalul medical palestinian să-și transfere pacienții din alte clădiri în cele defrișate și au inspectat și clădirile evacuate. În două dintre clădiri, luptele s-au intensificat, deoarece majoritatea teroriștilor din interior au condus o luptă defensivă. Erau înarmați cu puști de asalt, mitraliere ușoare, grenade de mână și încărcături explozive și au folosit mașini de spital și alte echipamente medicale pentru a construi baricade. Acestea sunt cele două clădiri care sunt arătate ca fiind grav avariate în rapoartele din presă.

Între timp, alte forțe din Hamas și Jihadul Islamic Palestinian s-au adunat în ascunzătoarea lor din orașul Gaza și au încercat fără succes să străpungă cordonul israelian pentru a ajunge la spital.

Bătălia s-a încheiat când ultimul terorist din spital a fost ucis ori s-au predat. În total, în interiorul și în afara spitalului, aproximativ 210 teroriști (inclusiv câțiva atacatori sinucigași) au fost uciși și aproximativ 555 s-au predat (alți aproximativ 365 de persoane au fost reținute și eliberate după ce s-a clarificat

că sunt civili obișnuiți). După cum s-a menționat, unii dintre cei arestați erau membri de rang înalt ai Hamas și ai Jihadului Islamic Palestinian. Niciun civil nu a fost ucis în lupte. Au fost capturate stocuri mari de arme, precum și echivalentul a aproximativ 3,25 milioane de dolari.

Trei soldați israelieni au fost uciși și câteva zeci au fost răniți în timpul acestei bătălii.

Faptul că atât de mulți teroriști, comandanți superiori și oficiali s-au adunat în spital sugerează (după cum au recunoscut unii dintre ei în înregistrările video ale interogatoriilor lor) că s-au simțit în siguranță acolo și au fost complet surprinși de acțiunea Israelului.

Simultan cu operațiunea în spital, o operațiune similară a fost efectuată de forțele israeliene în Khan Yunis. Un cartier care fusese cucerit, curățat și evacuat de forțele israeliene a fost percheziționat din nou, aducând zeci de teroriști uciși sau capturați care s-au întors în zona evacuată.

De asemenea, în ultima săptămână, forțele israeliene și-au intensificat raidurile în zona Nuseyrat din centrul Gazei, între Khan Yunis și orașul Gaza. Până în prezent, forțele israeliene nu au încercat să efectueze o operațiune la scară largă în această zonă, efectuând doar raiduri terestre și lovituri aeriene limitate.

De la ultimul raport de acum mai bine de șase săptămâni, 15 soldați israelieni au fost uciși și aproximativ 1.000 de teroriști Hamas și ai altor grupuri armate au fost uciși.

În ultimele două luni, au existat rapoarte în creștere de foamete în Gaza. Secretarul general al Națiunilor Unite a susținut chiar că este cea mai gravă astfel de situație din jurisdicția sa. Aceasta este o exagerare ridicolă. Poate că ar trebui să adopte un ton mai puțin propagandistic și să compare situația din Gaza cu situațiile reale de foamete din Yemen și Cornul Africii.

Problema din Gaza nu este lipsa proviziilor care intră în ea, ci distribuirea greșit deliberată a proviziilor. O parte din această distribuție greșită este datorată incompetenței, iar altele sunt deliberate. Produsele sunt nedistribuite în complexele ONU ci sunt preluate de Hamas și distribuite în funcție de propriile priorități. Unele sunt vândute în loc să fie distribuite, furate pe drum de diferite facțiuni sau reținute în mod deliberat pentru a crea un spectacol de propagandă cu scopul de a denigra Israelul.

O soluție parțială a fost ajutorul cu parașuta. Acest lucru, după cum s-a menționat într-un raport anterior, are propriile sale complicații: au fost raportate că cel puțin 30 de persoane au fost ucise de proviziile cu parașuta care au aterizat asupra lor sau în lupte pentru accesul la provizii. S-a raportat că 12 persoane s-au înecat încercând să recupereze provizii care au fost aruncate accidental în mare. Aceste numere trebuie tratate cu prudență – ca de obicei, sunt controlate de Hamas însuși sau de reporterii pro-Hamas (în special filiala locală a rețelei de știri/propaganda Qatar Al-Jazeera).

Pentru a rezuma: există cu siguranță provizii insuficiente de alimente în unele zone din interiorul Fâșiei Gaza, dar nu din cauza Israelului. Există zone în care mâncarea este suficientă, chiar abundentă. Problema este distribuția internă, care este afectată de un amestec de incompetență, corupție și acțiuni deliberate ale Hamas.

Liban:

Schimbul de foc la granița Israel-Liban continuă la o intensitate diferită, dar destul de scăzută. În ultimele săptămâni, atacurile israeliene au escaladat în alegerea țintelor: acestea nu mai operează doar în apropierea graniței, ci lovesc și instalațiile Hezbollah din centrul și nordul Libanului. Hezbollah a răspuns mărinind dimensiunea rachetelor sale și explodând salve de drone în Israel.

Hezbollah a participat la represaliile iraniene trăgând câteva zeci de rachete în nordul Israelului.

Victimele israeliene la granița cu Libanul din 7 octombrie au fost 20 de morți (șase dintre ei civili) și câteva zeci de răniți. În total, de la începutul războiului, Hezbollah a lansat peste 4.000 de rachete și drone care explodează în Israel, precum și câteva sute de rachete antitanc dirijate (în mare parte Kornet, unele dintre cele mai recente versiuni rusești cu o rază de acțiune de până la 10 kilometri).

Hezbollah a recunoscut că 273 dintre membrii personalului său au fost uciși până acum. Acest număr nu include membrii Hezbollah care nu sunt șiiți, care probabil adaugă cel puțin câteva zeci pe listă.

Alte organizații libaneze și palestiniene cu sediul în Liban au participat la schimburi și aproximativ 45 dintre membrii lor au fost și ei uciși. Numărul total al victimelor militare libaneze este acum de doi morți și o jumătate de duzină de răniți.

Trei trupe UNIFIL au fost rănite în sudul Libanului. Inițial, Israelul a fost acuzat că a tras în ei, dar o investigație ulterioară a demonstrat că este vorba despre un IED instalat de un grup local, probabil Hezbollah. Anterior, în octombrie 2023, un alt soldat UNIFIL a fost rănit de o bombă cu mortar.

Iudeea și Samaria:

Luptele din Iudeea și Samaria continuă cu IDF intensificându-și raidurile în special în zona Jenin (marginea de nord a Samariei). Fiecare intrare a IDF în orașele palestiniene se confruntă cu intensități diferite de rezistență, inclusiv bombe săpate sub drumuri (curățate de buldozere care sfâșie asfaltul), puști, grenade și bombe improvizate aruncate manual, precum și bombe cu benzină.

Palestinienii susțin că aproape 8.000 de persoane au fost arestate, dar numărul oficial israelian este de doar aproximativ 3.600, dintre care aproximativ jumătate aparțin Hamas, iar ceilalți altor grupuri. Se pare că discrepanța se datorează faptului că palestinienii numără pe oricine a fost reținut chiar dacă au fost eliberați după ce au fost interogați. Aproximativ 425 de teroriști au fost uciși, cei mai mulți în timpul raidurilor israeliene asupra

bazelor lor din marile orașe palestinienne, iar restul în timpul atacurilor asupra soldaților și civililor israelieni. Majoritatea celor uciși sunt Hamas și unii Jihad Islamic Palestinian, dar mulți sunt și din grupurile armate controlate de Fatah. Fatah guvernează Autoritatea Palestiniană din Iudeea și Samaria și susține oficial tratatul de pace cu Israelul, dar neoficial (în scopuri de negare) menține grupuri armate care conduc atacuri teroriste. Acestea sunt adesea echipate, finanțate și antrenate de forțele armate oficiale ale Autorității Palestiniene. Palestiniienii au raportat, de asemenea, 4.600 de răniți, dar nu au publicat detalii despre acest număr.

Iranul și împuterniciții săi față de SUA și aliații săi:

Schimburile de foc între Houthii din Yemen și flotele combinate americane și europene din Marea Roșie au continuat fără încetare, deși rămân la scară mică. Houthii au continuat să atace nave comerciale și chiar au reușit să scufunde una. Americanii și britanicii au răspuns cu lovituri aeriene asupra taberelor Houthi și a pozițiilor de luptă, încercând să-și distrugă capacitățile de lansare. Deși au raportat succese, acestea nu au atins încă un nivel suficient pentru a-i forța pe Houthis să renunțe la atacurile lor.

În această perioadă a existat o încetare generală a focului de către împuterniciții iranieni împotriva forțelor americane din Irak, Siria și Iordania. Au fost câteva incidente.

Victime israeliene:

În prezent, numărul total al victimelor israeliene pentru o singură zi de 7 octombrie este de 1.160, care include civili, militari, poliție, pompieri, personal medical etc. Există încă unele persoane nedescoperite, iar unele dintre persoanele răpite în Gaza au fost morți. când au fost luate sau au murit în captivitate și încă nu sunt confirmate.

După operațiunea de salvare din inima orașului Rafah, mai sunt 132 de israelieni și non-israelieni răpiți în Gaza. Câți sunt în viață și câți morți nu se știe, deși estimarea actuală este că cel puțin 30 sunt morți și poate mai mulți.

În negocierile cu Hamas, Israelul a cerut o listă a ostaticilor vii și morți, dar Hamas a refuzat să ofere astfel de informații.

În plus, 19 civili israelieni au fost uciși în atacurile cu rachete Hamas și șase de către Hezbollah. Alți 20 de israelieni au fost uciși și 140 răniți de palestinieni din Iudeea și Samaria; unii israelieni au fost atacați în Iudeea și Samaria și unii în Israelul înainte de 1967 de către teroriști care au reușit să se infiltreze. Așa-numita Linie Verde care separă cele două zone din 1949 este o linie întortocheată prin teren deluros și acoperit cu vegetație. Deși Israelul a construit un gard de-a lungul acestuia (numit „zid” de către detractorii Israelului, deși doar 10% este un zid, pentru a preveni focul direct pe traiectorie plată în satele israeliene sau drumurile adiacente liniei), care este patrulat în mod constant și are dispozitive electronice de supraveghere. o astfel de protecție nu este ermetică , mai ales că în unele zone există o populație mixtă.

Începând cu 5 aprilie 2024, un total de 604 de soldați IDF au fost uciși pe toate fronturile începând cu 7 octombrie inclusiv (numărul pentru 7 octombrie este actualizat periodic, deoarece se confirmă că mai mulți uciși care au fost enumerați anterior ca dispăruți).

Numărul total de răniți israelieni este de aproximativ 14.000. IDF a publicat că de la începutul războiului 6.800 de soldați au fost admiși la tratamente de reabilitare. Acest lucru sugerează că majoritatea celor 14.000 menționați mai sus sunt soldați, deoarece statistic, dacă 6.800 au nevoie de tratament de reabilitare post-leziune, probabil că există câteva mii de răniți foarte ușor care nu au.

Inițial, numărul israelienilor care au fost forțați să-și părăsească casele în 64 de sate și orașe de-a lungul granițelor cu Gaza și Liban a ajuns la aproximativ 250.000. Numărul celor care se întorc la casele lor a crescut, mai ales în zonele din jurul Gazei.

Victime palestiniene:

Ministerul Sănătății din Gaza, care este controlat de Hamas în rolul său de guvernator din Gaza, susține că până acum aproape 34.000 de locuitori din Gaza au fost uciși și aproximativ 76.000 de răniți. Ei nu fac diferența între personalul Hamas și al altor organizații teroriste și civili, dar conform IDF, cel puțin 14.000 de teroriști Hamas și ai altor grupuri au fost uciși. Numărul estimat al răniților nu a fost actualizat, dar este probabil similar cu cel al deceselor. Deși Hamas a raportat luna trecută că cel puțin 6.000 din personalul său au fost uciși, un oficial de rang înalt a recunoscut că de fapt nu știe numărul. IDF a capturat, de asemenea, mulți teroriști, deși numărul exact nu a fost divulgat. Cifra poate fi estimată la aproximativ 3.000, sau poate chiar la 3.500 (aproximativ 1.000 mai mult decât ultimul raport).

Având în vedere că Hamas și celelalte grupuri aveau între 40.000 și 50.000 de angajați între ele (diferitele surse furnizează numere diferite și există o problemă la numărarea cu normă parțială, spre deosebire de obișnuiți sau „rezerve”), cifra de aproape 30.000 reprezintă o parte considerabilă a forța lor de muncă. Cu toate acestea, nu avem informații cu privire la recrutarea de personal nou, care ar putea fi mai puțin bine pregătit, dar care continuă să crească cifrele. Mișcările de tineret Hamas desfășoară pregătire de bază privind armele de foc de la o vârstă fragedă, astfel încât au la dispoziție un grup de recrutare de adolescenți care să se alăture luptei. Incidența predării mai degrabă decât a luptei până la moarte a crescut, indicând probleme de moral, dar luptele sunt departe de a fi încheiate și organizațiile nu s-au dezmembrat încă.

Palestinienii au susținut că au murit de foame, dar nu au dovedit încă niciun caz. S-a dovedit că singurele fotografii sunt false.

CE URMEAZĂ?

Situația actuală a fost definită de către IDF drept „Faza 3” a strategiei israeliene împotriva Hamas. Scopul final declarat de guvernul israelian este încă destul de departe, deoarece personalul Hamas se întoarce în fiecare zonă

pe care israelienii le evacuează. Acest lucru era de așteptat, deoarece în fiecare zonă, Hamas, după ce a suferit pierderi grele, a început să se ascundă mai degrabă decât să lupte. Faza actuală: pe măsură ce personalul Hamas se întoarce într-o zonă în care este vizat și atacat, acest lucru nu exclude o operațiune majoră la sol pentru a reintra și a elibera din nou orice zonă aleasă.

Operațiunea Rafah nu este încă stabilită. Prim-ministrul Nethanyahu a declarat că a fost stabilită o dată, dar nu a precizat care este acea dată. O parte din retragerea unităților IDF din Khan Yunis a fost pregătită pentru această operațiune, deoarece unitățile au nevoie de timp pentru a se recupera și a planifica atacul.

Între timp, la granița cu Liban, schimbul de foc continuă. Din punct de vedere tactic, IDF câștigă, așa cum arată rata de pierderi de peste 15 la 1 în favoarea sa (având în vedere numărul total mic, orice adăugare la totalul de victime israeliene schimbă semnificativ raportul). Cu toate acestea, din punct de vedere strategic, situația este în favoarea lui Hezbollah. Cei aproximativ 100.000 de civili israelieni din orașele și satele din nord care au devenit refugiați în Israel încă nu se pot întoarce acasă. Pentru ca ei să se întoarcă acasă, este nevoie fie ca Hezbollah să fie de acord să-și retragă toate forțele la cel puțin 10 până la 15 kilometri de graniță sau să fie forțat să facă acest lucru de o ofensivă israeliană escaladată care preia terenul la această adâncime sau mai mult și desfășoară o campanie de bombardare în masă pe zonele din spatele lui Hezbollah. Liderii israelieni afirmă că ar prefera soluția diplomatică, dar dacă aceasta eșuează, vor ordona armatei să atace în Liban.

Întrebarea centrală este acum continuarea confruntării directe dintre Israel și Iran. Care va fi răspunsul Israelului la atacul iranian? După cum sa menționat, dezbateră în interiorul Israelului este dacă să răspundă într-o manieră proporțională cu dimensiunea atacului sau proporțional cu dimensiunea rezultatelor. Statele Unite se opun foarte clar unui răspuns puternic israelian. Evaluarea rezultatelor unui răspuns este, de asemenea, importantă. Ar exista o performanță repetată a Iranului? Ceva mult mai mic? Ceva diferit?

PROBLEMA UMANITARĂ

Ce se face pentru a facilita furnizarea de ajutor umanitar Gaza?

Următorul este de pe pagina Ministerului de Externe al Israelului despre această problemă:

<https://www.gov.il/en/Departments/General/swords-of-iron-faq-6-dec-2023#5>

Israelul facilitează în mod constant asistența umanitară în Gaza și lucrează cu părțile interesate internaționale pentru a promova acest obiectiv. În același timp, preocuparea reală pentru situația umanitară nu poate ignora eforturile Hamas de a deturna și de a fura ajutorul și nici nu poate ignora faptul că amenințarea umanitară cu care se confruntă palestinienii din Gaza pleacă de la disprețul total al Hamas pentru bunăstarea palestinienilor. În mod critic, solicitarea fluxului de ajutor în Gaza, fără a cere și ca Hamas să elibereze proviziile pe care le-a furat de la populația civilă, răsplătește efectiv comportamentul condamnabil al Hamas și le cere altora să se asigure că Hamas își păstrează capacitatea de a lansa atacuri armate împotriva Israelului.

Ostilitățile actuale, care au fost inițiate de Hamas, au dus la o deteriorare semnificativă a situației umanitare din Gaza. Cauza principală a situației actuale este tratarea de către Hamas a populației din Gaza în cei 16 ani în care a guvernat asupra lor. Hamas a spus în mod explicit că nu are nici o responsabilitate pentru îngrijirea populației pe care o controlează. Hamas nu a reușit să îmbunătățească situația populației civile, nu a investit în infrastructura critică și nu și-a pregătit populația pentru efectele inevitabile ale războiului început cu Israelul. Hamas a continuat să investească în consolidarea sa militară și în atacurile sale împotriva Israelului, folosindu-și resursele pentru a promova această agendă, în loc să-și susțină populația.

În perioada premergătoare ostilităților actuale, Hamas a continuat să deturneze ajutoarele destinate populației civile în scopuri teroriste, inclusiv prin utilizarea betonului destinat construcției de locuințe pentru a-și construi rețeaua masivă de tuneluri subterane. Finanțarea generoasă oferită de

comunitatea internațională pentru a ajuta populația civilă a ajuns în cuferele Hamas, susținând stilul de viață de lux al liderilor săi și promovând agenda teroristă.

În schimb, Israelul a continuat să furnizeze direct servicii Gazei, în ciuda atacurilor în curs împotriva acesteia. De exemplu, înainte de 7 octombrie, Israelul a furnizat 50% din electricitatea Gaza și până la 10% din apa Gaza. Israelul a operat, de asemenea, puncte de trecere a frontierei pentru a facilita fluxul de mărfuri și ajutoare în Gaza. În mod similar, înainte de ostilitățile actuale, aproape 20.000 de locuitori din Gaza intrau zilnic în Israel ca muncitori.

Pe 7 octombrie, nouă dintre cele 10 linii de electricitate care veneau din Israel au fost lovite de focul Hamas. Una dintre cele trei conducte de apă din Israel a fost, de asemenea, lovită de focul Hamas. [NOTĂ: Una dintre conducte, spre centrul Gazei, a fost reparată de atunci și oferă aproximativ 400.000 de persoane încă 42 de litri de persoană pe zi.] Hamas a invadat trecerea Erez (prin care oamenii din Gaza trec în Israel cu permise de muncă, pentru tratament medical și în scopuri de călătorie și prin care personalul organizațiilor internaționale trec în Gaza) din nord, a ucis și răpit personal și a provocat pagube semnificative . A pus punctul de trecere Kerem Shalom (prin care mărfurile și ajutoarele trec în Gaza) din sud sub foc constant.

Situația umanitară din Gaza a fost, de asemenea, afectată de amplasarea de către Hamas a locurilor de lansare de rachete și a altor active militare în interiorul și adiacent infrastructurii critice (a se vedea, de exemplu, un loc de lansare a rachetelor adiacent unei fabrici de desalinizare a apei finanțată de comunitatea internațională), astfel expunându-i intenționat la vătămări. Hamas stochează provizii precum combustibil și a furat alte provizii de la organizațiile internaționale care erau destinate populației civile (după cum a recunoscut public ONU). Hamas a prejudiciat și chiar a provocat încetarea furnizării de servicii medicale în Gaza prin utilizarea spitalelor pentru operațiuni militare, necesitând astfel operațiuni ale IDF în astfel de locuri și evacuarea pacienților și a personalului pentru siguranța lor. În cele din urmă,

abuzul de către Hamas a mediului civil și utilizarea civililor ca scuturi umane duce la vătămări directe asupra civililor și infrastructurii civile.

După cum a afirmat clar și în mod repetat de conducerea politică și militară a Israelului, Israelul nu dorește să facă rău civililor din Gaza și ia măsuri pentru a facilita și extinde fluxul de ajutor către populația civilă. Conform legii conflictelor armate, părțile la un conflict armat sunt obligate să permită și să faciliteze accesul la loturile de provizii esențiale pentru supraviețuirea populației civile, dacă acestea nu sunt furnizate în mod adecvat. Această obligație este supusă unor condiții importante, inclusiv faptul că nu există motive serioase de a se teme că transporturile vor fi deturnate de la destinația lor civilă sau vor acumula în alt mod în avantajul eforturilor militare ale inamicului. Dreptul internațional nu obligă o parte într-un conflict să furnizeze provizii pe teritoriul celeilalte părți.

În practică, intrarea a câteva sute de tone de provizii umanitare în fiecare zi este acum facilitată de Israel, deși Hamas deține multe provizii esențiale pe care le-ar putea furniza el însuși populației civile. Israelul furnizează, de asemenea, apă Gaza din propriile sale provizii. Israelul a facilitat înființarea de spitale de campanie în sudul Gazei și de spitale plutitoare în mare și lucrează cu terți pentru a înființa spitale de campanie suplimentare. Israelul a facilitat mișcarea oamenilor din Gaza pentru a primi tratament medical, precum și intrarea materialelor și echipamentelor medicale în Gaza și a furnizat propriile materiale medicale pacienților și personalului de la Spitalul Shifa în timpul operațiunilor IDF pentru a descoperi și a dezactiva infrastructura militară a Hamas, care se afla în incinta complexului spitalului.

Preocuparea reală pentru situația umanitară trebuie să înceapă cu o cerere ca Hamas să nu mai fure ajutor și să elibereze proviziile pe care le-a furat de la populația civilă pentru a-și susține obiectivele teroriste.

Următoarele sunt de la departamentul IDF responsabil de această problemă:

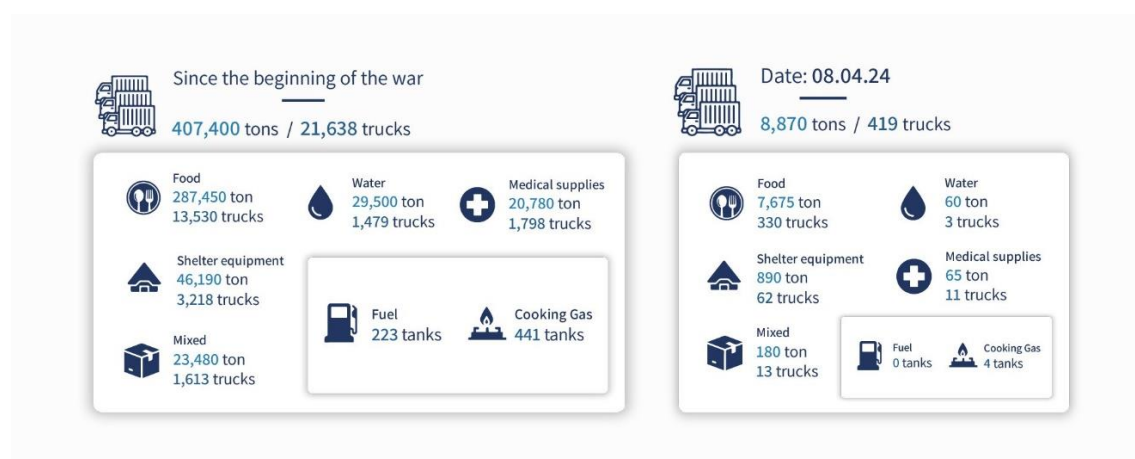
COGAT – IDF – Ajutor umanitar pentru Gaza

<https://govextra.gov.il/cogat/humanitarian-efforts/home/>

Ajutorul umanitar, care include numai alimente, apă, provizii medicale și echipamente de adăpost, este direcționat către Egipt și apoi trimis pentru a fi supus controlului de securitate israelian fie la punctele de trecere Nitzana, fie la Kerem Shalom. De acolo, ajutorul ONU este trimis în Fâșia Gaza prin Kerem Shalom, iar restul este trimis în Gaza prin trecerea Rafah din Egipt.

Un canal de livrare a ajutorului umanitar prin Iordania este operațional, iar canale de livrare suplimentare sunt în procesul de planificare.

Volumul ajutorului umanitar este determinat, printre alți factori, de capacitatea organizațiilor umanitare din Fâșia Gaza de a absorbi ajutorul.

Hamas controlează livrarea ajutoarelor către populație în funcție de prioritățile sale. Cea mai mare parte a ajutorului nu este acordată, ci în schimb alocată și apoi vândută pe piețe. Problema nu este că Israelul amână ajutorul, ci distribuția ineficientă și coruptă a ajutorului în interiorul Gaza.

The Gaza Terror Offensive – 9 March – 14 April 2024

By Dr. Eado Hecht, BESA Center Perspectives Paper Nr. 2.215, 14 aprilie 2024.

<https://www.gov.il/en/Departments/General/swords-of-iron-faq-6-dec-2023#5>

Situația actuală a fost definită de către IDF drept „Faza 3” a strategiei israeliene împotriva Hamas. Scopul final declarat de guvernul israelian este încă destul de departe, deoarece personalul Hamas se întoarce în fiecare zonă pe care israelienii le evacuează.

Întrebarea centrală este acum continuarea confruntării directe dintre Israel și Iran. Care va fi răspunsul Israelului la atacul iranian? După cum sa menționat, dezbaterea în interiorul Israelului este dacă să răspundă într-o manieră proporțională cu dimensiunea atacului sau proporțional cu dimensiunea rezultatelor. Statele Unite se opun foarte clar unui răspuns puternic israelian.

Israelul facilitează în mod constant asistența umanitară în Gaza și lucrează cu părțile interesate internaționale pentru a promova acest obiectiv. În același timp, preocuparea reală pentru situația umanitară nu poate ignora eforturile Hamas de a deturna și de a fura ajutorul și nici nu poate ignora faptul că amenințarea umanitară cu care se confruntă palestinienii din Gaza pleacă de la disprețul total al Hamas pentru bunăstarea palestinienilor. În mod critic, solicitarea fluxului de ajutor în Gaza, fără a cere și ca Hamas să elibereze proviziile pe care le-a furat de la populația civilă, răsplătește efectiv comportamentul condamnat al Hamas și le cere altora să se asigure că Hamas își păstrează capacitatea de a lansa atacuri armate împotriva Israelului.